

påvirke erstatningsstørrelsen (og erstatningsberettigelsen).

Arbejdsmarkedsforholdene vil typisk være afgørende i tilfælde, hvor afdøde var eneforsørger, men efterlader sig en rask og fuldt arbejdsdygtig ægtefælle eller samlever. Lovforslaget nævner direkte i § 31, stk. 1: »Erstatningen fastsættes under hensyn til . . . den efterladtes muligheder for at forsørge sig selv . . . «.

Hvis situationen derimod er den, at afdøde ikke var eneforsørger, idet den efterladte har egne indtægter ved erhvervsarbejde, som nu vil bortfalde, fordi den efterladte f. eks. må påtage sig pasning og opdragelse af mindreårige fællesbørn, vil dette blive betragtet som et tilfælde, der omfattes af § 31, stk. 1: »på anden måde har fået sine forsørgelsesmæssige forhold forringet«. Den efterladtes tab af indtægt vil her være en social følgerkning, som berettiger til erstatning.

Spørgsmål 11:

Ad § 27 bedes oplyst antallet af erstatningssager, der vil glide ud som følge af, at erhvervsevnetabet nu minimalt skal være 15 pct. mod tidligere 5 pct.

Svar:

Gældende lovs invaliditetsprocent fastsættes for så vidt angår de mindre invaliditeter så godt som udelukkende på grundlag af den medicinske skadefølge (hvad er der sket med skadelidte rent legemligt). Efter lovforslaget opdeles gældende lovs invaliditetserstatning i ménerstatning og erhvervsevnetaberstatning. Ménerstatningen skal fortsat udmåles på grundlag af den medicinske skadefølge. Erhvervsevnetaberstatningen skal derimod udmåles på grundlag af omfanget af skadelidtes nedsatte evne til at tjene penge ved erhvervsarbejde. Den procent, erhvervsevnetabet fastsættes til, kan derfor ikke sammenholdes med den procent, man efter gældende lov fastsætter invaliditetsgraden til. Det vil heller ikke være muligt at sammenholde antallet af erstatningssager efter gældende lov, hvor der er ydet under 15 pct. invaliditetserstatning, med antallet af erstatningssager efter lovforslaget, hvor erhvervsevnetabet sættes til mindre end 15 pct.

I 1976 traf sikringsstyrelsen afgørelse om invaliditetserstatning i 3038 tilfælde, hvoraf de 2177 tilfælde blev afgjort med erstatninger

svarende til under 15 pct. (medicinsk invaliditet). I langt det overvejende antal af disse sager havde den medicinske skadefølge ingen indflydelse på skadelidtes erhvervsmæssige forhold, idet skadelidte efter raskmelding genoptog sit sædvanlige arbejde til normal løn. De nævnte 2177 tilfælde ville efter lovforslaget formentlig alle resultere i ménerstatninger svarende til mellem 5 pct. og 15 pct. varigt mén. Herudover ville en del af tilfældene formentlig yderligere resultere i erhvervsevnetaberstatning, svarende til 15 pct. erhvervsevnetab og derover.

Spørgsmål 11 a:

Sidste punktum i svaret på spørgsmål 211 bedes om muligt uddybet.

Svar:

Det har vist sig, at små medicinske invaliditeter på op til 15 pct. normalt ikke medfører nogen målelig nedsættelse af erhvervsevnen. I de få tilfælde indenfor denne gruppe, hvor der imidlertid er tale om indtægtstab, vil der efter sikringsstyrelsens erfaring derimod ofte være tale om en betragtelig indtægtsnedgang.

Imellem disse yderpoler er der en del tilfælde, hvor der kan konstateres en mindre indtægtsnedgang, som dog ikke klart kan henføres til følgerne efter en arbejdsskade, men som f. eks. lige så godt kan skyldes sæsonledighed eller lignende.

Det forekommer imidlertid utvivlsomt, at der i de tilfælde, hvor der er tale om en *klar* og *varig* indtægtsnedgang som følge af en arbejdsskade, vil blive ydet en erhvervsevnetaberstatning på mindst 15 pct. Dette vil også være tilfældet, selv om en medicinsk vurdering efter de nugældende regler ikke ville føre til fastsættelse af en (tabellarisk) invaliditetsgrad på 15 pct. eller derover, men strengt taget kun til en invaliditetsgrad på mindre end 15 pct.

Det er således ikke hensigten med den foreslåede nedre grænse på 15 pct. at udelukke skadestilfælde, hvor det forekom klart, at der har været tale om et indtægtstab af nogen betydning, der skyldes arbejdsskaden.

Det er alene hensigten med den foreslåede nedre grænse at fritage sikringsstyrelsen for at realitetsbehandle en række tilfælde med *udokumenterbare* og normalt *bagatelagtige* tab.